

[Jens Jørgensen]

økonomiske argument – som godt kan være rigtigt set fra den kommunale synsvinkel – har jo i virkeligheden en boomerangeffekt, forstået på den måde, at hvis kommunerne gradvis kan monopolisere genanvendelsessystemet, havner vi i et system, som til dels kan blive vanskeligt at gennemskue og ikke indeholder nogen konkurrence momenter. Og det er dét, der er grundlæggende og politisk forkasteligt. Samtidig må jeg også sige, at hvis kommunerne kan få alle brancher til at aflevere ting til genanvendelse, knægter man gradvis en række produktive og dygtigt ledede genanvendelsesfirmaer, og det giver bare arbejdsløshed i denne sektor.

Jeg tror, vi må erkende – uanset hvor lang diskussionen bliver – at der er et grundlæggende politisk skel mellem de synspunkter, miljøministeren står for med sit ændringsforslag og sin grundlæggende politiske indstilling, og vore synspunkter. Og derfor fastholder jeg den stilling, jeg her har tilkendegivet på partiets vegne.

Miljøministeren (Svend Auken):

Det er kun for at rette misforståelsen om ordet praksis. Den praksis, der eksisterer på dette område, er selvfølgelig lovhjemlet; den går tilbage til en bekendtgørelse, som blev udstedt helt tilbage i 1986 af den borgerlige regering, som hr. Jens Jørgensens og hr. Filt Jensens partier var medlemmer af. Bekendtgørelsen havde hjemmel i den dagældende affaldslovs § 4, stk. 2; senere blev den udbygget i et cirkulære, og hjemmelen blev sidst slået fast i 1991 og ligger altså også til grund for det lovforslag, jeg har arvet fra min forgænger.

Der er altså ikke bare tale om, at der er opstået en praksis; der er tale om bevidste politiske beslutninger, som er truffet af borgerlige regeringer. Det system, der eksisterer i dag, er ikke skabt af Socialdemokratiet eller De Radikale, heller ikke af Socialistisk Folkeparti eller kommunerne, men af borgerlige regeringer.

Og nu vil man bare tydeliggøre hjemmelen på dette punkt, fordi det kan være rigtigt, og som vi jo så tit gør i lovgivningsarbejdet herinde. Vi udtrykker tingene klarere i en lovtæst, hvis vi er blevet opmærksomme på, at de er uklart formuleret, og i dette tilfælde tydeliggør vi bare noget, der blev gennemført ved politiske beslutninger under den borgerlige rege-

ring. Men det benytter man altså som påskud for at sige fra over for hele loven, som man selv har udarbejdet og forhandlet sig frem til. Nu har jeg været herinde i 22 år, men jeg husker intet fortilfælde, hvor man benytter det som et påskud for at stå af, når en efterfølgende regering vil tydeliggøre den lovtæst, man selv har udarbejdet og fået gennemført tidligere.

Så skal jeg sige til hr. Aage Brusgaard, at vi har ikke modtaget nogen reaktion fra EF-Kommissionen på det område, som hr. Aage Brusgaard nævner. Det er klart, at spørgsmålet om miljø og konkurrenceregler bestandig er genstand for retlig vurdering i EF, og retspraksis har været lidt usikker. Men jeg føler mig betrykket nu, efter at den sidste dom vedrørende forholdet mellem miljø og konkurrenceforhold faldt ud til fordel for miljøet, så jeg ser med fuld fortrøstning på spørgsmålet. Vi har altså ikke fået nogen reaktion fra Kommissionen i netop denne sag, men vi orienterer den i overensstemmelse med reglerne og giver den lejlighed til at reagere. Den har ikke benyttet sig af denne mulighed, og det vil sige, at jeg i hvert fald er tryk ved det, vi vedtager nu.

(Kort bemærkning).

Filt Jensen (V):

Da vi ikke kunne komme igennem med vore egne ændringsforslag, syntes vi, at ændringsforslag nr. 4 var formuleret således, at vi kunne stemme for det. Det er muligt – og det er nok også det, ministeren har reageret på – at det var formuleret på en anden måde, så det måske ikke var tydeligt nok, og derfor kom ændringen altså. Men den tydeliggjorde tingene på en måde, så vi i hvert fald ikke kan stemme for det.

Med hensyn til ministerens evne til at huske tidligere holdningsændringer kan jeg da minde ministeren om dobbeltbeslutningen i begyndelsen af 1980'erne; da den daværende regering kom i opposition, foretog man en 180 graders vending.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Min korte bemærkning skal gå til Det Konservative Folkeparti, som jeg synes har leveret et utroligt bidrag til denne debat ved at påstå, at et ændringsforslag, som præciserer praksis,